

Jøran Rudi
NOTAM
Nedre gate 5
0551 Oslo

joranru@notam02.no
www.notam02.no/joranru

Oslo, 15. desember 2011

Norsk kulturråd
Kulturdepartementet
Aftenposten
Ballade

NOTAMs finansiering og finansiering av EU-prosjektet *Composing with Sounds*

NOTAM mottok for noen dager siden muntlig avslag på søknad om midler til å utføre oppgavene i det pågående EU-prosjektet *Composing with Sounds*, og daglig leder Rune Molvær har innhentet muntlig informasjon. Jeg har fått beskjed om at det ikke er ønsket at mitt svar på avslaget skal være NOTAMs svar, men siden prosjektet har kommet til NOTAM via min kontaktflate, vil jeg på det sterkeste protestere på avslaget, som for meg virker helt uforståelig, til tross for den normalt informative begrunnelsen ...innenfor eksisterende rammer...

La meg forklare litt om rammer. NOTAM ble opprettet av blant annet kulturrådet, utdanningsdepartementet og kulturdepartementet i 1992, daglig leder ble ansatt høsten 1993, og vi kom i drift i 1994, med oppgaven å bygge opp et nasjonalt senter for bruk, forskning og utvikling av teknologi i Norge. I løpet av to år var NOTAM blitt en del av verden, med stor respekt for sine leveranser av nyvinninger internasjonalt, samtidig som vi fylte raskt økende behov for teknisk assistanse i norske kunstmiljøer. For publikum har dette ikke alltid vært lett å se, men for musikklivet og kulturmyndighetene har dette vært kjent – det var hos oss man fikk epost og webplass, programvare, teknisk hjelp og kunnskap om nyvinninger med betydning for kunsten. Etter en oppstartperiode på to år falt halvparten av finansieringen sammen, og i løpet av de siste sju årene har rammene vært helt utilstrekkelige for å løse de oppgavene NOTAM ble opprettet for å ta seg av. Våre leveranser har alltid vært langt større og bedre enn man skulle kunne vente av en institusjon med slike mini-budsjetter som NOTAM har hatt. Til tross for flere positive evalueringer, stortingsmeldinger med fordelaktig språk, komitémerknader og andre offentlige dokumenter, så har svikten i finansieringen vært så systematisk at det nå er vanskelig å tro at oppgaven var ment å skulle løses. Tyve år er lang tid under slike latterlige forhold; hvor oppgaven har vært gitt, men hvor finansieringen systematisk har sviktet, år etter år. Til tross for at kulturrådet har vært velvillig, fremstår det hele nå som en ekstremt kynisk utnyttelse av ansattes engasjement, kompetanse og arbeidsevne. Tyve år er lang tid å leve med en slik gjennomgående feilslått forvaltning av et handlings- og leveringsdyktig kompetansemiljø.

La meg så forklare litt om internasjonalt samarbeid. Kulturdepartementet og kulturrådet oppfordrer jevnlig til å søke internasjonalt samarbeid innen EU-paraplyen. I troen på at dette har vært alvorlig ment, så har NOTAM gjort nettopp dette, og faktisk såpass godt at NOTAMs tidligere daglige leder har vært innleder på en kulturråds-initiert samling for å dele erfaringer fra slikt arbeid. NOTAM har brukt mange år på å utvikle nettverk og kompetanse for å kunne delta i internasjonalt arbeid, og har hatt fremgang med dette. Vi er med andre ord nå en av dem som får til det kulturmyndighetene sier de vil ha - NOTAM er en attraktiv samarbeidspartner internasjonalt. Og kulturmyndighetene må vite at EU-prosjekter alltid kommer i tillegg til den vanlige virksomheten som skal dekkes av driftsbudsjettene, og at ekstra finansiering er en forutsetning. Dette gjelder alle EU-prosjekter jeg er kjent med. Videre er utarbeidelse av EU-søknader veldig arbeidskrevende, det vet alle som har gjort det, og ikke alle kan eller vil gjøre det. Å i det hele tatt bli invitert til å delta avhenger av institusjonens omdømme - av hvilken tro man internasjonalt har til at institusjonen kan levere det den sier den kan. I slike prosesser forplikter man seg, man definerer et prosjekt, man finner partnere som utfyller hverandre, man deler opp arbeidet slik at prosjektet gjøres på best måte og til riktig tid, og delene avhenger av hverandre. Man forplikter seg, og skriver kontrakt. Dette har NOTAM gjort flere ganger, i den tro at myndighetenes oppfordringer til å delta i internasjonalt arbeid

var alvorlig ment. Dette siste avslaget viser oss at så ikke er tilfelle, og det virker også her å være et narrespill, av samme type som opprettelsen av en institusjon med definerte oppgaver, men uten finansiering som skulle gjøre løsningen av oppgaven mulig.

At den siste søknaden har vært behandlet i to utvalg hos Kulturrådet i tillegg til selve rådet, er ikke betryggende, tvert i mot viser det med all tydelighet at forståelsen av de forpliktelser et EU-samarbeid innebærer er fraværende.

Og nå, la meg forklare noe om samarbeid. Dette er andre gang i NOTAMs EU-samarbeid at finansieringen svikter, og vi er nå på ny tvunget til å fortelle våre partnere at vi dessverre ikke kan opptre slik vi har forpliktet oss til. Det er også denne gangen betydelige partnere det dreier seg om. Kulturmyndighetene later til å være blottet for innsikt i hvor ødeleggende dette er for en institusjon, og for de ansatte som har hatt tillit internasjonalt til å trekke prosjekter til institusjonen. Kulturmyndighetene vet også utmerket godt at man ikke kan sikre finansiering før søknaden skrives og kontrakten inngås – man må faktisk kunne stole på at de intensjoner og ønsker som kulturmyndighetene legger ut om internasjonal deltakelse faktisk er reelle, og at det er samsvar mellom ord og handling.

For NOTAM er konsekvensene store; vi mister vårt omdømme som relevant partner, og det vil ta lang tid å bygge dette opp igjen etter to slike svik. Jeg personlig kan ikke lenger med min beste vilje anbefale noen med midler fra kulturmyndighetene i Norge om å søke seg inn i EU-prosjekter, når myndighetenes behandling er slik den er. Dersom NOTAM forsøker noe slikt igjen, vil det være mot min anbefaling.

-

Siden vår erfaring er at bevilgningsystemene og forvaltningspraksisen stenger så godt som alle muligheter for fornuftig virksomhet, la meg nå til slutt benytte anledningen til å på nytt bringe frem for kulturmyndighetene NOTAMs to gamle og fremdeles ubesvarte spørsmål om institusjonens oppgaver og arbeidsområder: Skal NOTAM være et nasjonalt senter med oppgaver som skal løses, eller var ikke egentlig denne ambisjonen alvorlig ment? Og: Er det meningen at man skal kunne gjøre et reelt arbeid i internasjonale sammenhenger, eller er dette bare slikt som myndighetene sier fordi det klinger så bra?.

At svarene på disse spørsmålene uteblir etter årevis med purringer, peker på en tydelig system- og forvaltningsfeil – og å tillate slik nedbrytende frustrasjon å bygge seg opp hos en institusjon i en mannsalder, er faktisk utilgivelig elendig forvaltning. For dem som skal drive institusjonen videre vil svaret være like viktig som det en gang var for meg.

Og siden dette nå har blitt et personlig brev, la meg avslutte med å takke for den instruksjon som jeg har mottatt opp igjennom årene om hva som verdsettes; en instruksjon som nå resulterer i at jeg heretter vil begrense min samfunnsinnsats til det jeg kan tenke på innenfor arbeidstiden, men dessverre ikke gjøre noe særlig med. Jeg har sannsynligvis skrevet om NOTAM for siste gang.

Takk for oppmerksomheten,

Jøran Rudi
Tidl. daglig leder NOTAM